

РЕШЕНИЕ

№ 36804

гр. София, 24.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в
публично заседание на 16.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **7551** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на С. К. П.- И., чрез адв. Т., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 1174/04.06.2026 г., издадена от младши автоконтрольор 04 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която е наложена ПАМ по чл. 171, т.1 б. „з“, бб от ЗДвП- временно отнемане на СУМПС, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца.

В жалбата са развити съображения за незаконосъобразност и необоснованост на оспорения административен акт. Твърди се, че заповедта страда от липса на мотиви, като в нея не са изложени фактически основания, обосноваващи налагането на ПАМ. Оспорва се изложеното в ЗППАМ, че е реализирала ПТП и е напуснала автопроизшествието. Иска се отмяна на заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява не се представлява.

Ответникът– младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“– СДВР, не се явява, не се представлява.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 1174/04.06.2026 г., издадена от младши автоконтрольор 04 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, е наложена на С. К. П.- И. ПАМ по чл. 171, т.1 б. „з“, бб от ЗДвП- временно отнемане на СУМПС, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца.

Заповедта е издадена въз основа на АУАН сер. АД № 702952/04.06.2026 г., за нарушение на чл.20, ал.1 и чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ ЗДвП, за това, че на 16.05.2026 г. около 15.12 часа в [населено място], [улица], пред №1 управлявала личния си лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] като не осъществява непрекъснат контрол над управляваното МПС и реализира ПТП с паркирания отдясно на посоката на движението лек автомобил А. А4 с рег. [рег.номер на МПС], след което не уведомява контролните органи на МВР и напуска мястото на произшествието. Посочено е, че АУАН е съставен на основание чл. 40, ал. 1 и ал.4 от ЗАНН по сведения на г-жа Б..

По делото са приложени и приети като писмени доказателства: скица на ПТП, Докладна записка, сведение, декларация от жалбоподателя, справка картон на водача, заповеди за компетентност.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал.1, изр. първо ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

При извършената служебна проверка в рамките на обхвата на съдебния контрол за законосъобразност, съдът констатира, че с оглед представените заповеди на директора на СДВР и на министъра на вътрешните работи, оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. Актът е издаден в изискуемата писмена форма и е подписан.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК. Съгласно разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП мярката се налага с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно чл.59, ал.2, т.4 АПК необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО съобразно преследваната от закона цел.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „бб“ ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителната административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач извън случаите по букви "а"- "ж", който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от три месеца - за нарушенията по чл. 175, ал. 1 и 5, чл. 177, ал. 5, чл. 178ж, ал. 1, чл. 182, ал. 1, т. 6, ал. 3, т. 6, чл. 182, ал. 4 и чл. 183, ал. 8.

Като основание за налагане на мярката полицейският орган е посочил чл.171, т.1, б. „з“, „бб“ от ЗДвП, за извършено нарушение по чл. 175, ал. 1, т.5 ЗДвП- когато водачът наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие. В АУАН са посочени като нарушени две разпоредби – чл.20, ал.1 от ЗДвП и чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП.

Съгласно относимата чл.123, ал.1 ЗДвП водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен: 3. когато при произшествието са причинени само имуществени вреди: в) (доп. – ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г.) ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания, като не употребяват алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози до пристигането на контролните органи.

Според дефиницията на §6, т.30 от ДР на ЗДвП „Пътнотранспортно произшествие“ е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети“.

В случая нито в оспорваната заповед, нито в АУАН е посочено наличието на имуществени вреди. В хода на производството от страна на ответника е представена административната преписка, като е приложено сведение на очевидец, в което е посочено „удари автомобил“, на скица на ПТП е визуализирано местоположението на паркирания автомобил, в АУАН и в докладната записка е записано, че жалбоподателят е реализирал ПТП, след което напуска местопроизшествието и не уведомява компетентните органи на МВР. Т.е. липсват обективни данни за причинени имуществени вреди– в нито едно от приложените доказателства не са описани материални щети, по делото няма констативен протокол, в който да са документирани щети от ПТП, нито протокол за оглед, данни за заведена щета или друг документ, удостоверяващ такива факти, а от административния орган не е представен и отразения в скицата- Протокол № 6286.

При това положение, предвид ангажираните по делото доказателства и с оглед посочените в оспорената заповед основания не би могло да се приеме за доказано изпълнението на предпоставките за налагане на принудителната административна мярка по чл.171,т.1 ,б. „з“, б. „бб“ от ЗДвП, поради което оспорената заповед следва да бъде отменена.

В случая не са претендирани разноски, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 73 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на С. К. П.- И. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1174/04.06.2026 г., издадена от младши автоконтрольор 04 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която е наложена ПАМ по чл. 171, т.1 б. „з“, бб от ЗДвП- временно отнемане на СУМПС, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца.

Решението е окончателно.